

Tal från Socialdepartementet

Tal av socialminister Lena Hallengren på World Health Assembly, 21 maj 2019, Genève

Publicerad 22 maj 2019 Uppdaterad 22 maj 2019

Thank you, Madam/Mr President, for the opportunity to address the Assembly on the important agenda for achieving universal health coverage.

Sweden is a committed proponent of universal health coverage. We are very pleased that this issue has been accorded high priority by the Director-General and at this year's World Health Assembly.

The Swedish health system aims to ensure good health care on equal terms for the entire population, regardless of ability to pay. I am proud to say that we have come a long way towards universal health coverage in Sweden.

The UN High-Level Meeting on Universal Health Coverage in September will be an important occasion to advance this work - further action is essential to achieving worldwide universal health coverage.

The 2030 Agenda contains our jointly agreed sustainable development goals and targets. Target 3.8 is about achieving universal health coverage. But this target is not only key to improving the health of populations - it is also crucial to the implementation of the entire 2030 Agenda. Strong health systems, with universal coverage, are fundamental to achieving sustainable societies.

Substantial health gaps still exist today, both between and within countries. This is unacceptable. We must work together to ensure that these gaps are closed. One crucial step is meeting people's health care needs.

Primary health care is a cornerstone of all health systems. Effective primary care increases access to services, reduces avoidable hospital admissions and

can also contribute to equitable population health. In Sweden, we are in the process of restructuring our health care system. One of the most important aims of this work is a strengthened primary care structure that provides integrated, people-centered health services, including preventive measures.

One of the most serious and pressing global health threats is antimicrobial resistance (AMR). Achieving universal health coverage is not possible without effective antibiotics. I look forward to the upcoming UN Secretary-General's report on AMR. But we have no time to lose; it is imperative that the IACG recommendations spur concrete action within countries and that the Tripartite agencies and UNEP step up their work on AMR, especially to support countries to implement their national action plans.

Essential to achieving universal health coverage is the inclusion of sexual and reproductive health and rights interventions that safeguard women's and girls' rights to their own bodies and lives. The provision of a comprehensive SRHR package of services benefits women, men, adolescents and children alike - and societies at large.

Sweden believes in a strong and effective multilateral system; the global challenges we face today require global solutions and multilateral cooperation. WHO has a very important role to play in this global system and we need to continue to support WHO's reform agenda to create a stronger and more effective organisation, and improve the conditions for providing support to countries.

I would also like to stress the need for effective financing of WHO. Sweden provides not earmarked core funding to the organisation as part of our overall strategy for more effective financing of the UN system. As a dedicated partner of WHO, we look forward to continuing the dialogue to enhance the predictability and flexibility of funding to the organisation.

Finally, let me end by saying that Sweden looks forward to working together to achieving universal health care for all. No one should be left behind.

Thank you.

Tal från Socialdepartementet

190410 socialminister Lena Hallengrens tal vid WHO Partner forum

Publicerad 10 april 2019

Dear Guests,

I would like to welcome you to this second day of the WHO Partner Forum. I would especially like to welcome Dr Tedros and the WHO team and also the leaders for the Global Fund, Gavi, the International Red Cross Federations and IPPF.

As Minister of Health, representing the Swedish government, I am honored to have this first meeting in Stockholm. This is a historic moment for honest discussions on tackling modern global health threats. We need to ensure that WHO is equipped and supported to be able to lead the global response to future health challenges.

In the creation of the Swedish welfare state, gender equality has been a major factor. Universal and affordable access to sexual and reproductive health and rights has contributed to both high fertility rates and high employment rates, and women's participation in the labour market has, in turn, contributed to Sweden's stability and economic growth.

Broad, cross-regional support for gender equality, respect for human rights including sexual and reproductive health and rights is fundamental to sustainable development. The Agenda 2030 can only be fulfilled with full enjoyment of SRHR for all and if women and girls are an active part of development, having full autonomy of their own bodies.

SRHR interventions that safeguards women's and girls' rights to their own bodies and lives, which includes access to safe and legal abortions. This benefits women, adolescents, children and societies at large.

The participation of women and girls is necessary for the functioning of democracy. To achieve this men and boys must be engaged, too.

Around the world, democracy, multilateralism and already agreed commitments on human rights, including SRHR, are under threat and being increasingly questioned. Sweden has a feminist Government and will continue to pursue a feminist foreign policy. We will continue our extensive support to sexual and reproductive health and rights, for all, including LGBTQI persons, at the normative level as well as financially. We are hopeful that we jointly can foster a more constructive dialogue, for the benefit of all our communities and societies and the integrity of a UN system we all are part and proud of.

In 1945 the Nobel Prize in Medicine was awarded to Sir Alexander Fleming, and colleagues for the discovery of penicillin.

Over time, we have come to rely heavily on antibiotics and we take for granted that we can treat infectious diseases and perform advanced medical procedures with the help of antibiotics.

But indeed, today increasing antimicrobial resistance threatens the foundations of modern medicine and is a true challenge to global health and development.

Since many years, the Swedish Government has been strongly committed to the fight against AMR.

The overall use of antibiotics in Sweden over the past 20 years has decreased substantially, without measurable negative consequences, and levels of antibiotic resistance are low compared with other countries.

Achievements in the AMR area can be attributed to committed work among many different professions and areas in the society according to a One Health approach.

Sweden also support the Global AMR Surveillance System (GLASS) through the WHO Collaborating Centre for Antimicrobial Resistance Containment.

I am proud of our hard and persistent work. But there is no room for contentment. AMR is an evolving threat that calls for an evolving response.

AMR is a worldwide challenge. We must work together to be successful. No country can tackle health threats of this kind on its own.

Finally, UN-reform is one of Sweden's top priorities. The creation of an independent and empowered Resident Coordinator and a new generation of UN Country Teams is key for UN's capacity to collectively support countries to deliver on the 2030 Agenda. Sweden welcomes WHO's transformation agenda, it reflects the goals of a reformed United Nations system. Simplifying procedures and increasing transparency, efficiency and accountability is a shared goal for the UN system.

Sweden believes in a strong and efficient multilateral system. This is not only because we are a relatively small country but the global challenges we have in front of us today require global solution and multilateral cooperation.

WHO has a very important role to play in this global system. But WHO needs to reform - as all organization need to do over time.

This meeting is already about the effective financing of the work of WHO. I am proud that Sweden is the leading partner providing un-earmarked flexible support to WHO.

This is part of our overall strategy for more effective financing of the UN systems. And we prefer providing not earmarked finances but we expect high quality reporting and accountability on the totality of what you do.

Once again very much welcome to Sweden and to I hope and I am sure of – a very productive WHO Partners Forum.

Tal från Socialdepartementet

Jämställdhetsminister Lena Hallengrens tal vid ICMEO - International Conference on Men and Equal Opportunities in Stockholm

Publicerad 22 maj 2018

Tal av jämställdhetsminister Lena Hallengren vid ICMEO – International Conference on Men and Equal Opportunities. Stockholm den 15 maj 2018. Det talade ordet gäller.

Dear participants,
Welcome to Stockholm and welcome to the 4th International Conference on Men and Equal Opportunities. Last time this conference was held in Luxemburg. Now I am very happy to see you all here in Stockholm.

Sweden has a feminist government. In practice, this means a commitment to building a society in which women and men, girls and boys can live their lives equal and to their full potential. We are not there yet. Not in Sweden or in Europe. Women and men, girls and boys, still do not have access to resources and power on equal terms.

The Metoo movement has showed that discrimination against women and girls continues. Governments need to demand zero tolerance, and work hard to ensure that sexual harassment, and abuse, will not happen. I know this conference will give great examples of how boys and men can be active in the change we need to see.

We are moving forward. In Sweden the progress made towards gender

equality has contributed to high levels of female employment and growth. It has also contributed to a more equal sharing of parental leave and caring fathers.

It has not happened by itself; it is largely the result of political struggle and decisions, together with hard work from a strong civil society. Therefore, I am so glad to see so many fellow ministers, experts and civil society representatives here today.

This conference is important. We need to meet and exchange experiences, best practice and ideas. We need to develop this field and keep international focus on this important issue.

As Ministers for Gender Equality in Europe, we play a central role in leading the charge for gender equality and to involve men in the process. We have a joint responsibility to push for better opportunities and a gender equal society.

Men and gender equality is a field prioritized by the Swedish government.

I am convinced that to achieve gender equality we will need the commitment of all men. Men need to be engaged, show solidarity and participate in the struggle and process of change. Gender power relations and traditional gender stereotypes hinder the empowerment of women and girls. Men need to become more involved in sharing unpaid domestic work, in breaking the gender segregation of the labor market, and in preventing violence against women.

I am also convinced that gender equality contributes to a better life for men. Therefore, it is essential to raise matters that concern men and boys, when we make our policies on gender equality.

The theme for the conference is "Challenging norms, Changing ways – Gender equality work with boys and young men".

With this theme, we want to focus on how to change norms and how to work with youth. I believe that is crucial. Starting with boys and young men is key to shaping a better and more equal future. Boys and young men face unique challenges, that we need to consider when we talk about gender equality.

The workshops tomorrow will focus on boys and young men in areas such as education, health and violence prevention.

I am personally committed to all these areas.

When we look at education we know that boys are underachieving in school. Many boys think that being a real guy means being tuff and that you should not seem to be interested in school. This needs to change.

We also know that we will need more men in female dominated professions such as childcare and health care. For this we need to challenge traditional norms that hinder boys and men from that path.

We also need to reach more boys and men when it comes to sexual and reproductive rights and education in that field.

Preventing violence is also very important.

Men need to speak out against gender based violence and it is crucial to involve men and boys in violence prevention measures.

The Swedish government has decided on a national strategy to combat and prevent men's violence against women. A strong part in our strategy focuses on violence prevention. One example is violence prevention programs in schools, such as "Mentors in violence-prevention". These programs are currently being tested in Sweden and show positive results. Combatting and preventing honor related violence and oppression is also part of this work. The strategy also includes work against trafficking in human beings for sexual purposes.

All these areas, and more, will be discussed during this conference.

I am proud and pleased that several Swedish national agencies and organizations have worked together with the Ministry of Health and Social Affairs to organize this conference.

First, The Swedish Gender Equality Agency that was established in January this year, has been in charge of finalizing and arranging the whole conference. Furthermore: the Swedish civil society organization MÄN; the National Agency for Education; the Swedish Association of Local Authorities and Regions; and the Public Health Agency, all host different workshops.

We have also cooperated with the Nordic Council of ministers and we have specific Nordic activities in the program.

In all workshops and in all panels, we have experts from European countries. Thank you all for your contributions!

Finally, I would like to say - that this is a conference that focus on gender equality work with boys and young men – and I look forward to also hear the contributions from boys and young men during the conference.

I am glad to soon share the scene with Shanga Aziz, co-founder of Locker Room Talk, an organization that works with boys and sports to change attitudes and fight sexism. I think that shows a great example of the work we want to highlight here today.

I am looking forward to these two days as I am sure you are too. So, once again welcome to you all.

Tal från Socialdepartementet

Barnminister Lena Hallengrens tal vid Barnrättsdagarna i Örebro

Publicerad 25 april 2018

Målet för regeringens barnrättspolitik är att barn ska respekteras och ges möjlighet till utveckling och trygghet. Sverige ska vara ett av världens bästa länder att växa upp i, sade barnminister Lena Hallengren i sitt avslutningsanförande på Barnrättsdagarna i Örebro den 25 april. Det talade ordet gäller.

Inledningsvis vill jag tacka för inbjudan att få delta vid Barnrättsdagarna 2018. Jag vill också tacka arrangörerna för denna viktiga konferens som genomförs varje år i Örebro.

Jag är jätteglad att få vara här som nytilträdd barnminister och berätta om regeringens barnrättspolitik.

Målet för regeringens barnrättspolitik är att barn ska respekteras och ges möjlighet till utveckling och trygghet samt delaktighet och inflytande. Barnrättspolitikens syftar till att tillvarata och tillgodose rättigheter för alla barn, såväl flickor som pojkar och barn som identifierar sig på andra sätt, med utgångspunkt i barnkonventionen.

Barn och ungas röster är en viktig pusselbit i regeringens enträgena arbete att förbättra barns uppväxt- och livsvillkor.

Barn är inte bara små barn

Många gånger ser vi barn just som små barn. Vi pratar oftast om barn som är en 14-15 år som unga eller ungdomar istället. Men barn är ju olika och lever under olika livsvillkor där ålder är en faktor som spelar roll. De äldre barnen

har förväntningar på inflytande som samhället i högre grad måste möta.

Vi vet i dagens samhälle att många barn har en dålig psykisk hälsa. Det kan vara föräldrar som inte riktigt finns där eller diagnoser som inte har getts. Det kan vara vuxna i skolan som inte ser eller räcker till. Många barn känner sig pressade av att leverera bra skolresultat, prestera bra på fotboll eller andra fritidsintressen och samtidigt visa upp en härlig yta i sociala medier.

Kraven utifrån blandas med egna förväntningar. Redan bland de äldre barnen är könsrollerna starka och påverkar barn som får roller som kan kännas trånga och begränsande.

Den psykiska ohälsan bland barn måste många se och ta ansvar för. Vi har ett stort samhällsproblem och vi måste hjälpas åt med detta. Barnkonventionen är så klart inte lösningen men att stärka barns rättigheter är en byggsten för att öka barns synlighet i samhället.

Inkorporering av barnkonventionen

Den 15 mars i år fattade regeringen beslut om en proposition, ett förslag, att göra barnkonventionen till svensk lag från och med den 1 januari 2020. Det var mitt första förslag och jag är mycket stolt över att det var just barnkonventionen.

Det ska i ärlighetens namn sägas att det har tagit tid att förbereda det här lagförslaget. Statsministern aviserade redan i regeringsförklaringen hösten 2014 att barnkonventionen skulle bli svensk lag.

Men att arbetet med barnkonventionen tar tid är inget nytt. När barnkonventionen förhandlades i FN så var det inte ett okontroversiellt arbete. Det tog drygt tio år av aktiva förhandlingar innan en konvention kunde läggas fram inför generalförsamlingen.

Men ska man göra något viktigt och på riktigt så måste det få ta tid! Och det gäller också den process som vi nu har.

Barnkonventionen är viktig, den är oerhört viktig! Barn är barn - tills de är vuxna. Barnkonventionen synliggör och konkretiserar att barn har egna och helt unika rättigheter.

Barnkonventionen är ett åtagande som förpliktigar vuxenvärlden och inte minst oss beslutsfattare. Som konventionsstat har Sverige att säkerställa att

barn får sina rättigheter tillgodosedda.

Att införliva barnkonventionen som lag är förenat med vissa svårigheter. Det har därför inte heller varit enkelt. Det är ändå regeringens uppfattning att dessa svårigheter inte är av sådan vikt att de hindrar Sverige från att, i likhet med de flesta nordiska länder, låta barnkonventionen inkorporeras.

Varför gör vi i regeringen då det här – varför gör vi barnkonventionen till svensk lag? Barnkonventionen är ju ratificerad och "gäller" ju redan idag? Vi menar att trots strategiska åtgärder och förändringar så har inte rättigheterna fått tillräckligt genomslag i beslutsprocesser som rör barn.

Att barnkonventionen innebär skyldigheter på statlig och kommunal nivå har inte heller fått tillräckligt genomslag. För att säkerställa barns rättigheter behöver de därför tydliggöras i en lag.

Med barnkonventionen som lag blir det tydligare att domstolar och rättstillämpare nu har att beakta de rättigheter som följer av barnkonventionen vid avvägningar och bedömningar som görs i beslutsprocesser som rör barn.

Regeringen ser det också som ett sätt att få genomslag för ett mer barnrättsbaserat synsätt i all verksamhet som berör barn och unga.

Moderaterna och centerpartiet om barnkonventionen

Regeringen har lagt fram propositionen om barnkonventionen till riksdagen. Men debatt blir först den 13 juni och riksdagsbeslutet blir troligen den 14 juni. Jag välkomnar så klart alla partier ska sluta upp bakom förslaget att göra barnkonventionen till lag.

Men redan nu har ju partier som Moderaterna, Centerpartiet och Sverigedemokraterna berättat att de inte vill se barnkonventionen som svensk lag. Regeringen vill ha så brett stöd som möjligt och vi hoppas att de övriga partierna väljer att rösta för barnkonventionen.

Men ni barnrättsorganisationer som är här idag och som tycker att barnkonventionen är en viktig fråga får gärna berätta var ni står i frågan för de partier som tvekar. För även om jag är glad att lägga fram förslaget så kommer jag att vänta och fira tills riksdagen har fattat sitt beslut i juni.

Övriga åtgärder för att konventionen ska få genomslag

Förutom att regeringen har presenterat propositionen så har vi presenterat åtgärder som ska göra att barnkonventionen ska få genomslag. De åtgärderna handlar om ett kunskapslyft, stöd och om vägledning.

Regeringen anser att det är av vikt att barn får kunskap om sina rättigheter och vad rättigheterna innebär i praktiken. Regeringen har därför gett Barnombudsmannen i uppdrag att under 2015–2018 vidta kunskapshöjande insatser för barn och unga om sina rättigheter enligt barnkonventionen och vad de innebär i praktiken både inom skolan och på andra områden.

Ökad kunskap på statliga myndigheter, kommuner och landsting är också en viktig förutsättning för att barnkonventionen ska få genomslag i praktiken. Det pågående Kunskapslyftet för barnets rättigheter känner många säkert till och det har ju också diskuterats här på konferensen.

Regeringen har gett Barnombudsmannen i uppdrag att under perioden 2017–2019 erbjuda stöd till kommuner, landsting och statliga myndigheter i arbetet med att säkerställa tillämpningen av barnets rättigheter i sina respektive verksamheter.

Regeringen anser också att det i samband med en inkorporering av barnkonventionen behövs en ökad kunskap om konventionen för att säkerställa att barnets rättigheter tas till vara i rättstillämpningen. En vägledning för hur barnkonventionen kan tolkas och tillämpas kommer också tas fram.

Inom Socialdepartementet kommer det därför att under det kommande året att arbetas fram en vägledning som kan vara ett metodstöd för hur man kan gå tillväga vid tolkning och tillämpning av barnkonventionen.

Utöver en inkorporering krävs också en fortsatt transformering av barnkonventionens bestämmelser i nationell rätt. Transformering betyder att de enskilda artiklarnas rättigheter i barnkonventionen förs in i den svenska rätten inom olika verksamhetsområden.

Vi ser därför ett fortsatt behov av systematiskt transformeringsarbete för att barnkonventionen fortsatt ge avtryck i lagstiftningen och synliggöras i förarbeten till lagstiftning där konventionen kan vara relevant.

I syfte att ge stöd i det fortsatta arbetet med transformering av barnkonventionens bestämmelser inom olika rättsområden har regeringen beslutat om att tillsätta en utredning med uppdrag att genomföra en

kartläggning för att belysa hur svensk lagstiftning och praxis överensstämmer med barnkonventionen. Det kommer att vara lagmannen Anders Hagsgård som genomföra denna kartläggning. Uppdraget ska redovisas i slutet av 2019.

För att barnets bästa ska få en reell innebörd i beslut som rör barn och få betydelse för ett enskilt barn eller en grupp barn anser regeringen att det i det fortsatta transformeringsarbetet bör vara ett särskilt fokus på barnets bästa liksom barnets rätt att uttrycka sina åsikter och få dem beaktade som ett tillvägagångssätt i beslutsprocesser.

Barns rätt till jämlika uppväxtvillkor

Regeringen har nyligen tagit emot Barnombudsmannens årsrapport som handlar om barns rätt till jämlika uppväxtvillkor! Regeringen vill rikta ett särskilt tack till alla de barn och unga – mer än 900 stycken – som berättat om sina erfarenheter och gett sina råd och som har presenterats i rapporten.

Jag fick också själv möjlighet att träffa några av dessa unga som berättade för mig om deras vardag. Jag fick så klart många kloka inspel men något av det som satte sig djupast var när de berättade om skolvärldens låga förväntningar på dem. De berättade om täta lärarbyten och om vuxna i skolan som inte trodde att det skulle kunna bli något av dem. Det är ju tvärtom vad skolan ska rusta barnen med. Skolan ska ge självförtroende och förmågan att tro på sina drömmar.

Barns åsikter är central för att vuxenvärlden och beslutsfattare ska ha kunskap om vad målgruppen själva ser för utmaningar och lösningar. Frågan om alla barns rätt till jämlika uppväxtvillkor är en mycket viktig fråga för regeringen. Det är också något som regeringen har prioriterat under mandatperioden och jag vill nämna några av dessa insatser.

Vi har stärkt socialtjänsten och den sociala barn- och ungdomsvården, liksom arbetet inom vård och omsorg mot våld i nära relationer, det bidrar till att öka skyddet för barn och unga mot våld.

Att minska och motverka segregationen är en mycket prioriterad fråga för regeringen. Det finns områden i Sverige som har stora utmaningar med till exempel hög arbetslöshet, låg utbildningsnivå, lågt valdeltagande och låg sysselsättningsgrad. Denna situation kan inte accepteras. Kvinnor och män samt flickor och pojkar ska, oavsett var de bor i Sverige, ha lika goda möjligheter att utvecklas och vara delaktiga i samhällslivet. Vi genomför

därför miljardsatsningar på skolor som har tuffa förutsättningar och vi satsar över 7 miljarder på polisen.

Genom en höjd riksnorm i försörjningsstödet för barn kommer de ekonomiskt mest utsatta barnfamiljerna också att få en del av den höjda levnadsstandard som andra barnfamiljer får när barnbidraget och studiebidraget höjs den 1 mars 2018.

Under mandatperioden har regeringen också lämnat förslag på höjningar inom underhållsstödet och bostadsbidraget som, tillsammans med det höjda barnbidraget, innebär en förstärkning om 1 000 kronor mer per månad för en ensamstående förälder som har barn över 15 år. Det är satsningar som har betydelse för hemmen med de lägsta inkomsterna. Men det är också viktigt för oss som vill leva i ett mer jämlikt samhälle.

Regeringen satsar också på avgiftsfria lovaktiviteter när barn är lediga och inte har skola och fritids. Vi satsar också på avgiftsfri simskola för elever i förskoleklass, dels för att det är kul att simma men dels också för att vi ser att det räddar liv.

Med statsbidrag till kommuner stärker regeringen socialtjänstens insatser för barn och unga med psykisk ohälsa. Statsbidraget kan bland annat användas för att öka socialtjänstens kompetens om barn och unga med psykisk ohälsa och stärka samverkan mellan landsting och kommun när någon behöver både hälso- och sjukvård och stöd från socialtjänsten.

Våld och kränkningar mot barn är aldrig acceptabelt. Regeringens nationella insatser och åtgärder för att förebygga våld och kränkningar utgår från bland annat barnkonventionen.

Även den kunskap som finns genom forskning och statistik om våldsutsatthet och villkor i skolan, särskilt sådan som lyfter fram jämställdhetsaspekter och skillnader mellan flickor och pojkar, är en viktig utgångspunkt.

Det krävs kontinuerlig uppföljning av förekomsten av våld samt beteenden och attityder bland såväl barn och unga som föräldrar för att kunna anpassa förebyggande insatser.

Avslutning

Avslutningsvis vill jag tacka er alla som, utifrån olika roller och ansvar, bidrar till arbetet med att stärka barns rättigheter.

Ert intresse, engagemang och ansvarstagande – i kommuner, landsting, regioner, myndigheter, och civilsamhället är centralt i arbetet för att stärka barns rättigheter i vardagen.

Att barnkonventionen blir lag innebär dock inte att vi är färdiga på något sätt – arbetet måste pågå och bedrivas varje dag – men med barnkonventionen som lag skapas goda förutsättningar för att barnets rättigheter ska få genomslag i praktiken.

Tal från Socialdepartementet

Jämställdhetsminister Lena Hallengrens tal vid möte om myndigheters jämställdhetsarbete

Publicerad 12 april 2018

Möte om jämställdhetsintegrering i myndigheter (JiM), den 9 april 2018, Rosenbad, Stockholm. Det talade ordet gäller.

Sveriges regering är en feministisk regering. Det innebär att regeringen uppfattar skillnader i livsvillkor och fördelning av makt och resurser baserade på kön, oftast till flickors och kvinnors nackdel och till pojkars och mäns fördel, som ett samhällsproblem som kan och ska motverkas bland annat genom politiska beslut.

I en feministisk regering är alla statsråd jämställdhetsministrar och bedriver en feministisk politik inom sitt ansvarsområde. Min kollega, statsrådet Ylva Johansson, kommer att berätta om regeringens aktiva åtgärder för en jämställd arbetsmarknad.

Fokus för dagen är resultat, kvarstående utmaningar och framtiden. Regeringen har pekat ut era myndigheter som särskilt relevanta för jämställdhetspolitiken. Att era myndigheter med full kraft arbetar för målsättningen att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv är en förutsättning för att regeringens feministiska politik ska få genomslag och göra reell skillnad i människors liv och vardag.

Jag ser framför mig att de myndigheter ni företräder kommer att ha fortsatta uppdrag och rapportera ert jämställdhetsarbete till regeringen - under lång tid framöver. För mig är det prioriterat att detta arbete ska fortsätta. Jag vill även fortsättningsvis att Jämställdhetsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket

och Statskontoret ska stödja och följa upp hur ni jobbar vidare med dessa frågor.

Nationella sekretariatet för genusforskning rekommenderar i en alldeles färsk rapport att regeringen, med utgångspunkt i de jämställdhetspolitiska målen, bör konkretisera och peka ut specifika ojämställdhetsproblem i samhället och rikta särskilda uppdrag till de myndigheter som bedöms kunna påverka ett särskilt problemområde genom samverkan. Och att fler aktörer bör involveras i ett sådant arbete, exempelvis kommuner och landsting. Jag tycker att detta är ett mycket intressant förslag att titta vidare på.

Regeringen har redan beslutat att myndigheter som är strategiska för jämställdhetspolitiken ska ha en tydlig och långsiktig styrning avseende jämställdhetsintegrering av kärnverksamheten. Regeringen stärker medvetet den långsiktiga styrningen och drygt hundra myndigheter har nu tydliga uppgifter i sina instruktioner om jämställdhet. Det gäller till exempel Arbetsmiljöverket och forskningsfinansiärerna, det vill säga Vetenskapsrådet med flera. Inom det sociala området har nyligen Folkhälsomyndigheten, Inspektionen för vård och omsorg, Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd, Barnombudsmannen och Läkemedelsverket fått reviderade instruktioner. Instruktioner för fler viktiga myndigheter ses över inom Regeringskansliet, bland annat Polismyndigheten och vissa försvarsmyndigheter.

Under mandatperioden har regeringen stärkt såväl stöd, styrning som uppföljning av jämställdhetspolitiken, inklusive myndighetsstyrningen på bred front. Med inrättandet av en jämställdhetsmyndighet ska jämställdhetspolitiken bli mer långsiktig och träffsäker.

Jämställdhetsmyndighetens stöd och uppföljning av jämställdhetspolitiken och hur väl era myndigheter bidrar till de jämställdhetspolitiska målen är en viktig del av detta.

En förutsättning för att både myndigheter och regeringen ska kunna ta fram träffsäkra insatser är att vi har kunskap om nuläget. Därför har regeringen från och med årsredovisningen för 2017 infört ett krav om att all individbaserad statistik i myndigheters årsredovisningar och budgetunderlag ska vara könsuppdelad.

Jag vill passa på att säga stort tack för alla delredovisningar av JiM-uppdraget som inkom i slutet av februari i år. Det är tydligt för mig att

arbetet handlar om konkreta verksamhetsförbättringar.
Att vara en JiM-myndighet ska vara en kvalitetsstämpel.

Satsningen har tack vare ert oförtröttliga arbete på flera sätt bidragit till en mer rättvis och träffsäker verksamhet och omedelbara förbättringar för såväl kvinnor och män, flickor och pojkar i era myndigheters målgrupper.

Jag tänker exempelvis på Folkbildningsrådets arbete för att motverka könsstereotypa ämnesval och stärka utrikesfödda kvinnors etablering på arbetsmarknaden. Migrationsverket som stärkt rättssäkerheten i asylprocess för både kvinnor och män, där mannen inte längre ska utgöra norm för familjeärenden. Även Tillväxtverket – som lyckats fördubbla de finansiella medel som går till kvinnor som driver företag – bör förstås nämnas här. Vi kommer strax att få förmånen att höra mer om detta.

Vi har fortsatt stora utmaningar vad gäller jämställdhet, inte minst i skolan. Könsstereotypa yrkesval, pojkars lägre kunskapsresultat, flickors i högre utsträckning upplevda stress i skolarbetet och brister i värdegrundsarbete avseende jämställdhet.

Därför är exempelvis Skolinspektionens arbete med jämställdhet i sin tillsyn och kvalitetsgranskning så viktig. Ett arbete som stärkts och utvecklats tack vare JiM-satsningen. Även Skolverket och skolforskningsinstitutet aktiva arbete inom detta område är viktigt och måste fortsätta.

Men ojämställdheten finns inte enbart i skolan. Den följer oss hela livet igenom. Makten i samhället är inte jämnt fördelad mellan kvinnor och män. I Sverige är män fortfarande överrepresenterade på ledande positioner inom politiken och i näringslivet. Kvinnors inkomster är fortfarande lägre än mäns. Det är väl belagt att kvinnor tar ett större ansvar än män för det obetalda hem- och omsorgsarbetet. Det finns skillnader mellan kvinnor och män, pojkar och flickor vad gäller hälsa. Kvinnor är i högre grad än män utsatta för våld av närstående och män är överrepresenterade när det gäller lagförda gärningspersoner.

Som #MeToo-upproppen vittnat om är det många gånger svårt för kvinnor och flickor att omedelbart berätta för andra om utsatthet för våld och övergrepp. Samhället måste aktivt och systematiskt arbeta för att upptäcka våld. Detta är en särskild målsättning i den nationella strategin för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor. Även här finns exempel på banbrytande arbete inom JiM. Exempelvis genomför Försäkringskassan

insatser för att identifiera våldsutsatthet i sjukpenningärenden och förmedla stöd till kvinnor i denna situation. Ett liknande arbete om upptäckt av våld mot kvinnor som orsak till arbetslöshet pågår lokalt inom Arbetsförmedlingen. Ett arbete som behöver drivas vidare på bred front för att i en senare fas göra skillnad för de människor som våra verksamheter finns till för.

JiM-satsningen har varit viktig för att starta upp ett aktivt och strategiskt jämställdhetsarbete på de myndigheter ni företräder. Regeringens förväntningar är att detta arbete fortsätter med oförminskad kraft. Mot bakgrund av era erfarenheter kan arbetet framöver bli ännu mer träffsäkert.

Avslutningsvis:

Vi vet vilka utmaningarna är och vad som återstår att göra. Jag vill att era myndigheter även fortsättningsvis ska ha tydliga uppdrag om jämställdhetsintegrering och fortsätta att rapportera era resultat till regeringen under lång tid framöver. Jämställdhetsintegrering är ett långsiktigt arbete, och jag menar att det måste vara tydligt såväl i myndighetsinstruktioner som i regleringsbrev för 2019.

Arbetet behöver också utvecklas och ta nya former. Vi vet att det råder bristande jämställdhet på flera viktiga samhällsområden. Det är tydligt att de jämställdhetsproblem vi står inför i samhället är komplexa och kräver samordnade insatser mellan myndigheter.

Jag menar att här behöver regeringen göra sin hemläxa och bli tydligare gentemot er myndigheter kring vilka specifika jämställdhetsproblem som just er myndighet förväntas lösa. Det behöver ske i samverkan mellan myndigheter och andra strategiska aktörer i samhället och här ser jag att även Jämställdhetsmyndigheten har en viktig roll.